

ע"פ 55957/02/18 - ד ס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 18-02-55957 ס נ' מדינת ישראל

תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני
בפני כבוד השופט עורך קוטון

מעורער/ המבקש ד ס

מדינת ישראל נגד
משיבה
החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהעדר המערער ובקשה לדין חדש.

2. המערער (ה המבקש) הוועד לדין, על פי בקשתו להישפט, בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה (להלן: "בית משפט קמא") במסגרת תת"ע 17-07-8437.

בכתב האישום שהוגש לפני בית משפט קמא נטען כי בתאריך 8.5.16, בעת שרכב המערער על אופנוע, השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

בבית משפט קמא נקבע מועד לדין אשר נדחה לבקשת המערער נכון טיפולים רפואיים.

הדין נקבע ליום 4.2.18 אלא שהמערער לא התיצב ביום זה עד שעה 14:07. בית משפט קמא ראה אפוא את המערער כמו שמודה בעובדות שנטענו בכתב האישום. כן סבר כי לא יהיה שפיטה של המערער בהעדרו משום עיוות דין. לפיכך הorschע המערער בביטחון העבירה שיוחסה לו בכתב האישום. לעניין העונש, ציין בית משפט קמא כי המערער נוהג משנה 2015 וצבר לחובתו ארבע הרשעות קודמות בתחום התעבורה. בשים לב לכל האמור גזר בית משפט קמא את דיןו של המערער לתשולם כס 1,100 ל"נ.

המערער לא השלים עם פסק דיןו של בית משפט קמא והגיש ערעור לבית משפט זה. המערער טען בערעורו כי לא התיצב לדין בבית משפט קמא נכון מצבו הרפואי. להודעת העורoor צירף המערער מסמכים שונים.

3. הדין בערעור נקבע ליום 18.3.18 לשעה 09:15 אך עד שעה 09:38 המערער לא התיצב. לפיכך נשמעו טיעוני המשיבה. לאחר עיון ושקילה נדחה הערעור. בהמשך התיצב המערער באולם הדיונים והופנה למזכירות לצורך הגשת הבקשה דין.

בקשתו טען המערער כי הגיע להיכל המשפט בשעה 09:00 ואחר להתיצב באולם הדיונים נכוןثور שהיה בכנסה ובהעדר מזכיר בקומת הכנסה. עוד פירט את מצבו הכלכלי הקשה בהיותו מסיע בפרנסת בני המשפחה למורת מצבו הבריאותי. המשיבה התנגדה לבקשתו בטענה כי לא הייתה הצדקה להעדרו של המערער מן הדיונים שהתקיימו בבית משפט קמא ובבית משפט זה. כן טענה כי לא נגרם למערער עיוות דין, באשר המערער לא טען

כל טענה ממשית להגנתו.

4. בחנתי את הנתונים שלפני וشكلתי בשנית עניינו של המערער נוכח האמור בסעיף 208א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

5. החלט בבית משפט קמא חל על פי בקשה המערער להישפט. בהמשך נדחה הדיון בבית משפט קמא נוכח בקשה המערער. למורת זאת, המערער לא התיעצב לדין שנדחה על פי בקשתו ואף לא הגיע כל בקשה לדוחות את הדיון (פעם נוספת מוצבו הרפוא). לא הייתה אם כן כל הצדקה להיעדרות המערער מן הדיון שהתקיים בבית משפט קמא. בנוסף לכך, לא נטען ולא הוכח כי נגרם למערער עיוות דין עת נידון בהעדרו בבית משפט קמא. בהודעת הערעור ציין המערער כי הרשותו אינה מוצדקת, אך לא פירט מעבר לכך. בנוסף לאמור לעיל לא מצאתי כל הצדקה להיעדרות המערער מן הדיון בערעור בשעה היودה. נימוקיו המפורטים בבקשתה אינם יכולים להצדיק הייעדרות מן הדיון בשעה אליה זומן. המערער אף לא טען בבקשתו כי נגרם לו עיוות דין. טענתו העיקרית בבקשתה היא כי מוצבו הכלכלי קשה והוא מסיע למשפחה.

6. משאלו פנוי הדברים, אני סבור כי הוכחה עילה כלשהי המצדיקה את ביטול פסק הדיון שניתן בהעדר המערער בבית משפט קמא או את ביטול פסק הדיון שניתן בהעדר המערער בבית משפט זה. לעניין זה אפנה אל שנספק לאחרונה ברע"פ 17/8427 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18).

בהתאם לטעמים שלעיל אין בידי להיעתר לבקשת המערער.

7. נוכח מוצבו הכלכלי של המערער, בפרט בהיותו קטין בעת ביצוע העבירה, ישולם הקנס שהוטל בגין דינו של בית משפט קמא בארבעה תשלוםומים שוים ורכזופים החל מיום 10.5.18 ובכל 10 בחודש של אחרים. אי פירעון אחד התשלומים במועד יעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיד.

המצוירות תנפיק שוברי תשלום בהתאם.

המצוירות תשליך החלטתי לצדים ותודה קבלתה.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.